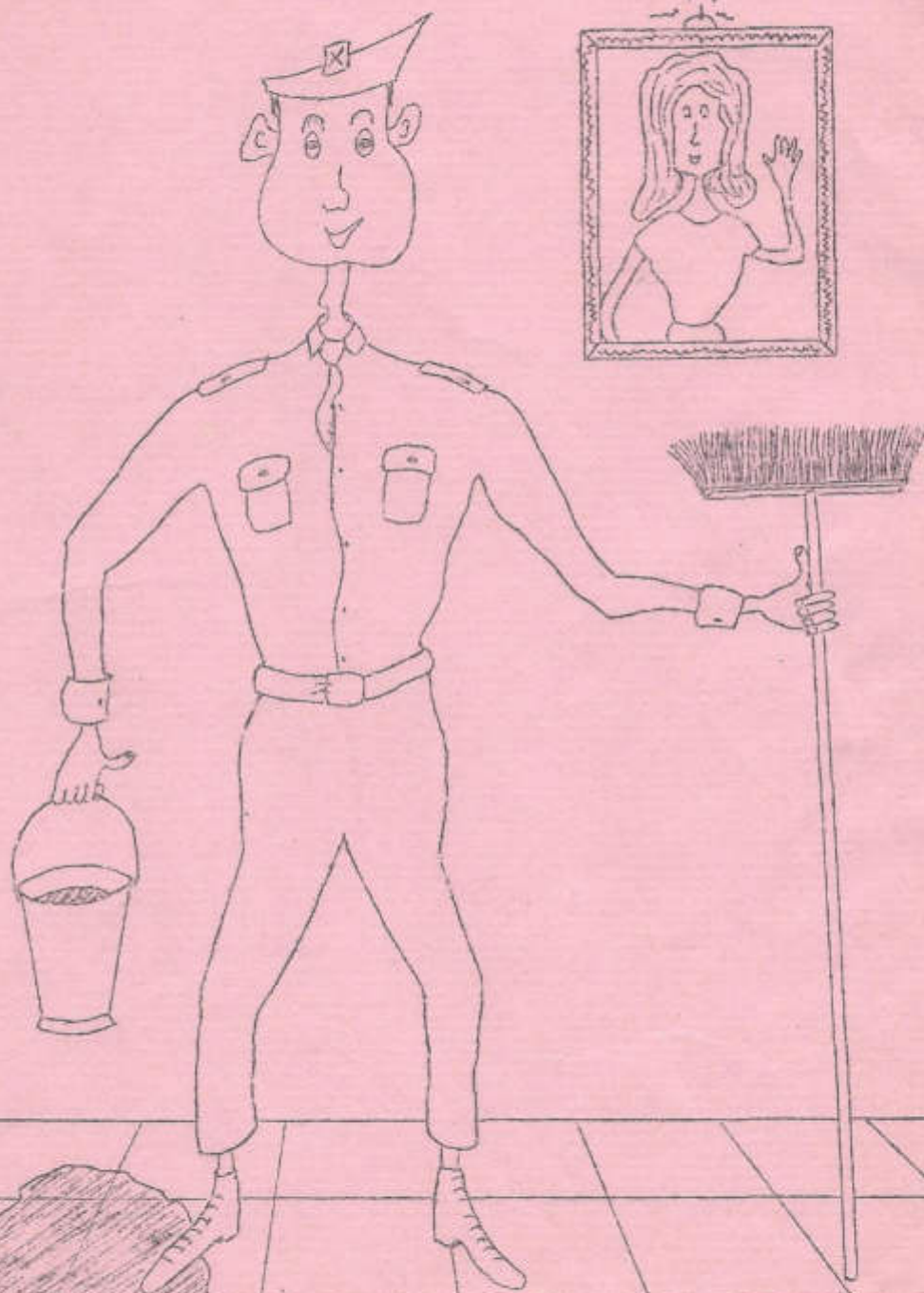

GOORGALM

MILAC
GOOREIND

GOORGALM

Verantwoordelijke uitgever :

MILAC - GOOREIND
p.a. Oud Gooreind 12
Gooreind

Maandelijks tijdschrift - 1ste jaargang - Nr 2 - mei '68

redaktienieuws

de draaiende non...

Wij beschikken nu over
een elektrische stencileer-
machine. Voor onze voor-
zitter levert dat wel eens
moeilijkheden op !!

"Zij" en "het" waren een streling
voor het oog, een weldaad voor de
mensheid en een voorbeeld van moed,
zelfopoffering, ijver, hulpvaardigheid,
werklust, precisie en kordaatheid.
Meer woorden schieten mij op het
moment niet te binnen, alhoewel zij
zeker niet zouden misstaan hebben.

De geachte lezer en de lieve lezeres
denken waarschijnlijk dat ik het heb
over mijn verloofde met haar nieuw
minikleed of over een gevechtstank
met rode bollekens. Maar niets van,
hoor.

"Zij" is zuster Marie-Rachel van de
meisjesschool, en hij, ik bedoel
"het" de nieuwe, elektrische sten-
cileermachine, ook van de meisjes-
school.

Nu weet ik persoonlijk heel veel van
zusters af, want ik kijk geregeld
naar de "Vliegende Non", maar wat
dat zusterke uitspookt met haar
vliegende rokken is kinderspel,
vergeleken met de hekserijen, die
zuster Marie-Rachel uithaalde op
haar nieuwe stencileermachine.

In een minimum van tijd (eigenlijk
waren er twee minimummen nodig, een
donderdag en een vrijdag) draaide
"onze" machine er zo maar eventjes
475 Goorgalmen door, elk 41 blz.
(voluit geschreven: eenenveertig
bladzijden) dik.

In de goeie ouwe tijd zou dit overeengekomen zijn met een slordige 20.000 ambewegingen. Onze voorzitter-draaiër werd er zowaar eventjes bleek van en kon met de beste wil van de wereld maar niet begrijpen hoe zo'n "bakske" bijna even snel kon werken als hijzelf, maar met dit verschil dat het nooit moe werd en geen dorst kreeg.

Dat de mens echter de meester van de schepping is (ook al is die mens een zuster) kregen wij ook hier weer op een blaadje voorgeschoteld. En ieder kent zijn baaske, de hond zijn meester, de vrijer zijn lief en de machine zijn zuster.

Wij mochten stampen op de vloer (eigenlijk mochten wij dat niet, maar het is slechts een manier van zeggen) wij mochten de machine kittelen en knijpen, een zure snoet of een lachend toetje trekken, roepen, tieren en vl... amende woordkens zeggen, het technisch wonder verroerde geen vin.

Maar toen kwam de aap op de koord en de kat uit de mouw (voor zover er katten uit een mouw kunnen komen) in de persoon van zuster Marie-Rachel. Een vingertik van haar gebiedende hand volstond om het beestje aan het draaien te krijgen. Met een scherp oog voor de be-inkting, een kort bevel voor het aanbrengen van papier en één zuinige, maar bikkelharte vingerknip voor het wegnemen van de bedrukte bladen, domineerde zij de hele redaktieploeg, onderpastoor inkluis. Wij kregen er bijna een minderwaardigheidskompleks van. Maar het ging uitstekend vooruit.

En omdat alles zo snel en goed verlopen is, stel ik het ten zeerste op prijs, in naam van alle redaktieleden, weerom onderpastoor inkluis, enkele woordjes tot zuster Marie-Rachel te richten. De geachte lezer en natuurlijk ook de lieve lezeres worden vriendelijk maar met aandrang verzocht de volgende alinea over te slaan, vermits deze uitsluitend en alleen bestemd is voor de draaiende zuster:

Evarb retsuz eiram lehcar, ijw nijz U raabknad tot ni ed
snekeppot nav sno nenet, roov ed erabtsok pluh eid ijg sno
tfaag. Ijw negom teh tsureg neggez tnaw ed nesnem nennuk
teh hoot tein nezel, raam ed edneglov reek negnerb ijw nee
tsippart eem. Etseb knad ne po dnahroov la kijlekams.

Ziezo, dat was dan voor de zuster

Zaterdag 6 april om 10 uur in de voormiddag liggen de lieve Goorgalmpjes met open armpjes op ons te wachten om opgepakt en rondgedragen te worden. Zonder petjes met gouden posthoorn, maar met dezelfde bekommernis als bedoelde ambtenaren, rukt onze vliegende brigade uit om meer dan 400 Goorgalmen een nieuwe thuis te bezorgen. Meer hierover leest U wel in onze dagklapper van zes april.

Het rondragen van ons blaadje moet wel heel vlug gebeurd zijn, althans naar wij konden opmaken uit de vele draaiende vingerbewegingen die de verschrikte en niet begrijpende toeschouwers, zijdelings tegen het voorhoofd maakten. Al deze lieve attenties hebben wij beantwoord met een vriendelijk kushandje.

Bange kindertjes kropen onder moeders rokken bij het naderen van onze bolide. Moeders met bange kindertjes onder de rokken staken kwaad hun vuist uit, die wij dan vlug volstopten met een Goorgalm. Want wij hadden het vooral met de moeders te doen. De ene vonden wij in de groentewagen, een andere bij het ijsboerke, weer een derde was in de hof bezig, liet alles uit haar handen vallen voor onze Goorgalm en begon deze onmiddellijk door te bladeren, terwijl men het onkruid tegen haar benen op, omhoog

jeugdnieuws

+ + + + + + + +
+ K. L. J. +
+ + + + + + + +

"EN SAMEN IS HET GOED !!!!!!!"

De katholieke landelijke jeugd, jongens en meisjes, hadden in verband met hun jaarthema: "ruimte voor de mens", een avond gepland die zowel de oudleden, als de ouders van de leden, als de leden en hun verloofden zelf, samen moest brengen. Deze avond ging door op zaterdag 27-4-68. (n.v.d.r. en dus niet op de 20ste zoals wij in ons vorig nummer tipten.)

Zo gebeurde ook. Het werd bovendien een denderend sukses. De avond was zo geprogrammeerd: Punt één: de geschiedenis van de BJB-KLJ in notedop en in speechvorm door de leider, aangevuld met de toekomstvisie door de leidster. Tweede deel: Eigen creativiteit van de bewegingen. De jongens gaven een daverend verwelkomd korttoneel, een wimpelspel en een imitatie van een strangersplaatje, terwijl de meisjes volksdans en ritmische dans op de planken brachten. Oud-leider Louis Pleysier speechte, tot zelfs de meest zwartgalligen een glimlach niet konden onderdrukken (d.w.z. hij sprak grandioos!!). En het derde deel van de avond werd gevuld met plaatjes en dansjes uit de oude en de nieuwe doos. Sukses ??? Om twee uur 's nachts werden nog een honderddertigtal leden, oudleden en ouders vriendelijk diets gemaakt dat het stilaan bedtijd werd.

Een balans misschien:

- onverhoopt financieel sukses !!! (ssssssssssssttt....)
- een avond zonder één enkele wanklank, en volkomen georganiseerd door de K.L.J., jongens en meisjes, zonder enige hulp dus van competente geestelijke en burgerlijke leiders !!
- de grondslag van onze verruiming is gelegd: samenwerking tussen jongens en meisjes op organisatorisch, geestelijk en ontspannend vlak. Want niets belet ons nu nog om meer samen te vergaderen, om meer gezamenlijke activiteiten te doen (dans enz.), en om mekaar door eerlijke ontmoeting beter te leren kennen en eerbiedigen.

Want de K.L.J. wil een jeugdbeweging zijn, gericht op het leven dat de voortzetting van een volledig ontplooid en uitgegroeide jeugd is.

René, leider van de K.L.J. jongens.

Wij wensen in naam van de redactie de K.L.J. proficiat met hun fantastisch sukses en wij verzekeren u met de hand op het hart dat de leider die ons het verslag bezorgde goenszins overdreven heeft. Integendeel zelfs !!!!!

tttttttcccccccttttttt

+ + + + +
+ CHIROMEISJES +
+ + + + +

ONS PAASFEEST

Zoals ieder jaar hebben wij het paasfeest op onze eigen manier gevierd. Na de mis van 10 uur kwamen onze meisjes samen om paaseieren te rapen. Ze waren ongeveer met 50, en ook meneer pastoor en meneer onderpastoor waren van de partij!!

Nog voor wij begonnen met rapen stelden wij vast dat Peggy, de hond van P.G., zo maar ongevraagd, zijn deel reeds was komen zoeken. (De klokken waren hem zeker vergeten, ofwel waren ze gewoon voorbijgevoerd!) Maar zo erg was dat niet. Peggy is tenslotte onze lokaalgebuur en het is hem van harte gegund.

De meisjes zochten met man en macht om alles op te rapen. Zij stapelden het op in een grote doos, waarna de verdeling kon beginnen. De kleintjes kregen vijf eieren, en de groteren vier. Voor meneer pastoor, meneer onderpastoor en de leidsters hadden de klokken een gevuld paasei uitgegooid, en die hadden dus ook niet te klagen.

Hopelijk was iedereen tevreden en blij, en dan zeggen we maar tegen de klokken: "Tot volgend jaar!!!!!!!!!!"

De groepsleidster.

n.v.d.r. En hebben de klokken voor ons geen (liefst gevuld) paasei naar beneden gesmeten?? Of waren dat misschien juist die eieren die Peggy opgegeten heeft???

+ + + + +
+ K. A. J. +
+ + + + +

Op 6 april hebben wij gevoetbald tegen jong K.A.J. Wuustwezel. De aftrap van deze match werd gegeven om 15 uur. In de eerste speelhelft toonden de Gooreindse jongens zich de besten. In de 22ste minuut werd het eerste doelpunt gescoord door onze zwaargewicht Jef Koyen (75.000 gram!) Kort hierop werd het zelfs 2-0 voor Gooreind door een gepaste loeier van Sus van Belleke (minder bekend als François Van Loooveren). Toen echter begonnen voor onze jongens de zwarte minuten. Nog voor de rust kwam Wuustwezel terug tot 2-1. Na de rust, in de tweede speelhelft slaagden de wuustwezelse K.A.J.ers er zelfs in om daar nog 2-4 van te maken. Daarmee lagen de eindcijfers meteen vast. Maar voor de jongens was het toch weer een prachtige namiddag geweest en dat is het voornaamste. Wij danken langs deze weg ook scheidsrechter Ludo Van Staay.

Op 12 april was er dan onze fameuze dropping. Om 10 uur afgezet in Sint-Antonius-Brecht waren de eersten om tien na één thuis. De laatste kwam er door om kwart voor twee. Dat was George Michel, die op handen en voeten kwam binnengekropen en niets anders meer kon zeggen als: "Drinken!". Langs Goorgalm om wil ik ook onze chauffeur Jan Paclinkx van harte bedanken.

Tenslotte nog een vraag van de kajotters aan de lezers van Goorgalm: Wij zoeken een wasbord!!!!!! Wie kan er ons één bezorgen?????????

Piet, de leider.

Meis sprookje ?...

Beste vriend,

Toen je nog jonger waart, heb je in de maand mei dan weleens een mariakapelleke getimmerd en het in een schilderachtig stukje natuur opgehangen of wel eens bloemen geschikt bij een mariabeeldje ?

Toch behoort die tijd tot het verleden, maar de meimaand komt jaar na jaar nog terug. Denk nu maar niet dat ik je vragen zal of er in je kazernekamer een mariabeeldje staat en of je er bloemen hebt bijgezet ...

Ik heb je iets veel belangrijkers te vragen !

Je kent misschien nog wel het moraliserende sprookje uit je kindertjaren ! " Een jongen had het hart van zijn moeder verkocht ! Toen hij het genomen had en er mee wegrende, werd het hem zo benauwd dat hij struikelde en op de straatkeien viel, het hart ontglipte hem en botste voor hem uit over de kasseien ... Toen sprak dat hart : mijn jongen, je hebt je zeker toch geen pijn gedaan ? "

Een sprookje, beste vriend, maar een diepe werkelijkheid ! Zo is een moederhart ! Zo is je moeder !

Mag ik je nu die belangrijke vraag stellen ?

" Heb jij eerbied voor je moeder ? " Weet je dan, beste vriend, dat de bekommeris van je moeder om jou nu groter is dan toen je thuis waart ! Is dan je leven als soldaat deze bekommeris waardig ?

***** de onderpastoor *****

Om even over na te denken

+ mensen die altijd kritikerken, nooit aanmoedigen, altijd afbreken en van niemand tevreden zijn : van hen is ook niemand tevreden.

+ Vergeef altijd aan je vijanden : er is niets waar je ze méér mee kunt pesten.

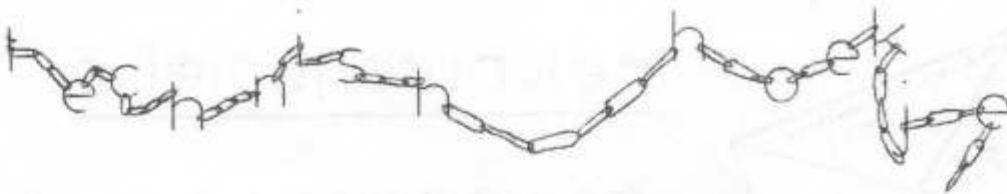
+ Soms voelt men zich het minst eenzaam als men alleen is.

+ Alleen middelmatige mensen hebben overal een antwoord op en verbazen zich over niets.

+ Hij die geen fouten maakt, doet zeker niets.

+ Vervelende mensen kunnen in twee klassen verdeeld worden : zij die een stokpaardje hebben en zij die zelfs dat niet hebben.

***** *****

NOG EENS OVER ONTHEFFING.

Met de lichting 1968 is er ontheffing beloofd voor hen die behoren tot een gezin met zes of meer kinderen in leven, mits te voldoen aan bepaalde voorwaarden.

Wie heeft recht op ontheffing ?

Hij die behoort tot een gezin met zes of meer kinderen in leven op voorwaarde dat in dit gezin nog niemand de vrijlating, onbepaald uitstel, aanwijzing voor het speciaal contingent of ontheffing heeft bekomen op grond van " hebbende vijf broers of zusters in leven ".

Zo in het gezin reeds een broeder vrij was van dienst wegens talrijk gezin, dan kan een tweede van de ontheffing genieten indien er vijf jaar lichtingsverschil is tussen de aanvrager en deze broeder. (Dus wanneer de vrijgelaten broeder van de lichting 1963 of een voorgaande lichting is).

Er kan ook ontheffing bekomen worden indien hij geschikt bevonden wordt met de lichting 1968.

Wanneer wordt de ontheffing verleend ?

De ontheffing moet niet aangevraagd worden op het gemeentehuis maar wordt automatisch verleend. De berichtgeving ervan wordt aan de belanghebbende bekend gemaakt tussen 1 oktober en 1 december 1968.

Indien een rechthebbende op 1 december 1968 geen bericht heeft ontvangen moet hij een bezwaarschrift indienen bij de minister van landsverdediging vóór 15 december 1968.

Kan men van ontheffing afstand doen ?

Men kan steeds van een eventuele ontheffing afstand doen en dit is van belang voor hen die vroeg onder de wapens willen geroepen worden. Men kan van een bekomen ontheffing afstand doen binnen de vijftien dagen, te rekenen van de dag van ontvangst van de kennisgeving. De afstand wordt gedaan met een aangetekende brief aan de minister van landsverdediging.

Geen ontheffing door voorlopige afkeuring binnen de gestelde voorwaarden tenzij men geschikt is bevonden met de lichting 1968. Iemand die door voorlopige afkeuring naar de lichting 1969 overgaat heeft geen recht meer op ontheffing. Of hij dan met de lichting 1969 zal ontheven worden kan nu niet gezegd worden daar wij niet weten of er met de lichting 1969 ontheffing zal worden verleend en op wie deze van toepassing zal zijn.

=====

Studenten ! Hoe een aangevraagde uitstel terug intrekken ? Belangrijke tips hiervoor op volgende bladzijde.

OPGEPAST WANNEER MEN TOT DE LICHTING 1968 KOMT DOOR AFSTAND VAN
UITSTEL !

=====

Wanneer iemand die nog uitstel heeft gevraagd in januari 1968, waardoor hij naar de lichting 1970 zal overgaan, wil terugkomen tot de lichting 1968 dan moet hij zijn uitstel aanvraag van januari 1968 intrekken en afstand doen van zijn uitstel aangevraagd in januari 1967. (Heeft hij ook zijn uitstel aangevraagd in 1968 reeds bekomen, dan moet hij van beide uitstellen afstand doen). De afstand wordt gedaan aan de gouverneur van de provincie waaronder zijn militie-gemeente ressorteert.

Maar ...

Wanneer het nu iemand is welke nog enkele jaren studie voor de boeg heeft, van beide aanvragen afstand doet en voorlopig ongeschikt wordt verklaard dan behoort hij tot de lichting 1969. Normaal gezien kan iemand binnen de dertig dagen na een voorlopige ongeschiktheidsverklaring terug uitstel bekomen uitgezonderd hij die in januari reeds een uitstel vroeg. Dus, wanneer iemand, welke afstand deed van zijn aanvraag in januari 1967 en 1968 gedaan, voorlopig ongeschikt wordt verklaard gaat hij naar de lichting 1969 over en kan hij geen uitstel meer krijgen tenzij hij een ander motief heeft dan aangevraagd in januari 1968. Voor studenten welke nog enkele jaren moeten studeren en van de ontheffing willen genieten (voorlopige afkeuring) steekt hier een gevaar.

=====

Zoekt gij een ECHTGENOTE ?????????

- trouw nooit met een coiffeuse, want zij zal u den baard afdoen
 - trouw nooit met een naaister, want zij zal u iets in de kleren naaien
 - trouw nooit met een telefoniste, want zij zal u altijd afluisteren
 - trouw nooit met een onderwijzeres, want zij zal u overmeesteren
 - trouw nooit met een verpleegster, want zij zal u in de doekjes doen
 - trouw nooit met een trambediende, want zij zal u laten wachten
 - trouw nooit met een kindermeid, want zij zal u altijd in slaap wiegen
- trouw in ieder geval met een meisje dat je bemint.

=====

Welk verschil is er tussen een kus van een verpleegster en een kus van een schooljuffrouw ????????

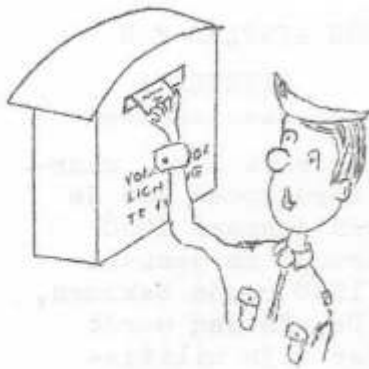
De verpleegster zal zeggen : Kalmpjes aan soldaat, niet te zeer vermoeien. Ik zal u geen pijn doen.

De schooljuffrouw daarentegen : Verkeerd, soldaatje, laten we het nog eens overdoen.

=====

Een optimist is iemand die denkt dat z'n vrouw klaar is met telefoneren als zij " tot ziens " heeft gezegd, iemand die denkt dat het huwelijk prettiger is dan de verlovingstijd.

soldatennieuws

+ + + + + + + + + + +
+ HENDRIK VAN DEN KIEBOOM vanuit +
+ + + + + + + + + + +
+ OOSTENDE +
+ + + + + + +

Beste landrotten,

Eerst en vooral een Zalig Paasfeest aan alle redactieleden van Goorgalm, en ook aan alle lezers van dit blad. Hier dan een briefje uit Oostende. Het weder is hier prachtig, hopelijk in Gooreind ook. (n.v.d.r.: toen we je brief kregen wel hoor Heintje, nu is het veel minder) Deze dagen is het maar stil aan boord. Iedereen is in de stad, alleen de mensen van wacht zijn nog aan boord. Deze dagen wordt Oostende werkelijk onder de voet gelopen door engelse toeristen, vooral veel tieners.

Oostende is zéér goed voor soldaten, zéér veel dancings. In die dancings doen de matroosjes hun best wel. (n.v.d.r.: en maar vertellen van oceaandreizen zeker ?) De prijzen in die dancings zijn nu precies niet zó : dat gaat van 1 tot 2 daglonen per pintje.

Laten we nu de havengelegenheden even verlaten en kennismaken met de zee. Op 4 januari ben ik als bleu (n.v.d.r.: zijn er die ook bij de zeemacht ?) aan boord gekomen. Diezelfde week zijn we twee dagen in zee geweest. Die allereerste kennismaking met de zee was niet dat. (Wat dan wel ?) Ziek, ziek en nog eens ziek. De volgende was het hetzelfde weder als daags voordien, maar van zeeziekte geen spoor meer. Zeeziekte is simpel het gedacht, de zenuwen. Als ge denkt dat ge ziek zijt dan zijt ge dat of wordt ge dat. Daarom is slapen en drinken de beste remedie tegen die ziekte. (Kan een typist niet zeeziek worden ?)

Binnen enkele weken vertrekken we voor 25 dagen naar Nederland, t.t.z. naar " Den Helder " en " Hoek van Holland ". Daar moeten we gaan mijnenvegen. De vergoeding die we dan krijgen zal onze "portemonnaie" (en de dancings) wel goed doen. Effe rekenen - 100 fr bibbergeld (n.v.d.r.: wij hebben al voor heel wat minder gebibberd, niet waar Jan ?)

+ 40 fr zeegeld
+ 20 fr solden
= 160 fr , honderdzestig franken, of ziede nie goed.

Nu een woordje over dat tijdschrift voor tieners , twens, bleus en anciens : " GOORGALM ". Het BLAD (houd uw neus goed vast) (n.v.d.r.: wij typen met de twee handen Heintje, het gaat dus niet) is gewoonweg FANTASTISCH (n.v.d.r. : ter inlichting van onze lezers , Heintje schreef dit woord in liefst vier kleuren). Vooral de dagklapper en het sportnieuws van eigen bodem. Dus proficiat voor Goorgalm.

Veel weet ik nu niet meer te vertellen. Dus het zal nu afblazen worden. Verder nog de beste groeten aan lezers van Goorgalm vanuit een zeer zonnig Oostende.

henk

Tot daar dan ons enige vertegenwoordiger op zee. We kunnen niet anders dan Hendrik hartelijk danken. Binnen enkele weken verwachten we natuurlijk wel een verslag over je eerste buitenlandse trip, ondertussen is Henk nog steeds te bereiken aan boord van z'n mijnenvoer M 927 SPA

Z'n adres : Hendrik van den Kieboom Mat/Mil

Kazerne Cedra

A.B.V. M 927 SPA

OOSTENDE

§ § § § § § § § § § § § § § § §
 § LOUIS VAN VELTHOVEN vanuit SIEGEN §
 § § § § § § § § § § § § § § § §

Beste vrienden,

Eigenlijk zou ik mijn briefje weer moeten beginnen met dezelfde zin als vorige keer. (n.v.d.r.: zijn we al gewoon Louis, verlof en zo ...) Een week geleden was ik nog in verlof en nu zit ik weer alleen in een triestig weeklokaal (vorige keer was dat wachtlokaal) als brigadier van week. In die functie ben ik dan loopjongen en de encyclopedie van de batterij en ik zal weer blij zijn dat deze week om is. Tijdens het week-end is er buiten het appèl houden weinig te doen, maar ja je zit dan ook weer altijd alleen. Het is natuurlijk de geschikte gelegenheid om wat te studeren, want nu we binnen een dikke week onze matras keren, moeten we ook stilaan gaan denken aan werk zoeken en het afleggen van proeven.

De voorbije zes maanden hebben we, zoals alle soldaten, hard gewerkt. Nu beginnen we te rusten, want er zijn na ons al verschillende leeuwkwens toegekomen en die knappen nu de karweien op. Deze week mag ik ze weer zelf uitdelen (vraag van de typist : de karweien of de leeuwkwens Lowie ?) en dat lijkt gemakkelijk, maar ik kan je verzekeren dat het een delikate zaak is. Als je iemand twee dagen achter elkaar de gang laat schuren mag je zeker zijn dat je een vijand hebt gemaakt. (n.v.d.r.: wat dan met de getrouwde mannen ???)

Volgende week gaan we met heel het bataljon op oefening naar Trupbach, het militaire domein juist buiten Siegen. We houden daar een generale repetitie met het oog op het kamp van Elsenborn. Op 7 mei gaan we daar veertien dagen onze schietkunsten tonen en hopelijk schieten we niet in het dorp zelf, zoals dat enkele weken terug gebeurde met 16° ACH uit Düren.

Gedurende deze dagen mogen we ook een rode koord dragen, maar morgen moet ze er weer af. Spijtig, want dat was anders wel mooi. (raad van de typist : bijtekenen Leo, dan kunt ge elk jaar zulk een koordje dragen).

Onze eerste opleiding is nu voorbij en als we terug uit verlof komen op 3 mei beginnen we aan onze tweede en weliswaar zwaarste opleiding: stormfuselier. We worden nu "stormers der glimlach" genoemd, en zijn nu verdeeld in groepjes van 12 man, dus nu volgt er voor ons echt ploegwerk.

Vrienden, ik ga nu sluiten, nog de beste groeten aan alle lezers en lezeresjes, en tot 29 april want dan ben ik in verlof tot 3 mei.

leo

Ondertussen hebben we Leo al degelijk rond zien lopen in Gooreind. Spijtig Leo dat wij juist in onze maandelijkse " drukke week " zitten, anders hadden we wel eens even langs gekomen. We hopen ondertussen dat je een reuze verlof moogt gehad hebben, en u moet nu ginder in Soest maar eens laten zien wat voor mannen Gooreindenaars wel zijn. We schrijven onderwijl onze brieven nog altijd naar : Leo Van Staay 68 / 19638

1 Rgt Grenadiers
2 Cie Kamer 4
BPS - 1 - BSD

+ + + + + + + + + + +
+ JOS DE HONDT vanuit DELBRUCK +
+ + + + + + + + + + +

Beste Milacers,

In de hoop dat ik nog op tijd kom met mijn briefje (nvdr: is het niet om ons te verplichten te werken tot de laatste minuut, jozefke ?) schrijf ik nog vlug enkele woorden.

Na een heerlijk zonnig verlof in het oorsprongsland van Goorgalm en een geslaagd (lees geestig nat) bezoek aan de druk ratelende redactie, vertrok ik weer met heel veel goede moed en voornemens naar Delbruck. Ze ontvingen er me met open armen en ontkurkten al dadelijk enkele flessen om mijn heerlijke terugkeer te vieren. (nvdr: we zien hierin een stille wenk, want jos kreeg van ons slechts " één bakske pils " te drinken tijdens z'n kort bezoek).

Zater- en zondag zijn er bataljonfeesten voor de 3 A. Daar zal ik niet veel van zien want zondagmorgen om 9 h vertrekken we al naar Elsenborn, waar we dezelfde dag al kunnen beginnen te werken (nvdr : op dat tijdstip zijn volgende Gooreindenaars in Elsenborn : Louis de zware, onze rekrut Van Looveren Louis, en de schrijver van deze brief)

's Maandags beginnen we om 6 uur 's morgens om de schietingen van 17 A en 18 RA (Polygoon) waar te nemen. (nvdr: die zullen zeker winnen, want jos heeft tijdens zijn verlof elke dag onderhandelingen gevoerd te Polygoon, of was het misschien nog wat anders).

In die week moeten we nog een hoop cirkels (+ 200) plaatsen en dat zal alles zijn voor die week. Meer nieuws kan ik je niet schrijven want hetgeen ik weet, heb ik vernomen van de mannen van de kamer.

Meer nieuws schrijf ik je nog wel als we wat verder zijn. Ik zal je wel op de hoogte houden van de activiteiten van ons Belgisch leger.

Nog de beste groeten en tot volgende keer . So long

jos (ke)

Jos, hartelijk dank voor je brief. We hopen ondertussen maar dat je niet meer zo boos zult zijn. Inderdaad, vorige maand vermeldde we voor de maand april slechts 4 jarigen, waar jos eigenlijk de vijfde man is. Op 22 april werd jos ook een jaartje ouder. De zaak is ondertussen terug in kannen en kruiken, Jos heeft met zijn vuistje op onze redactietafel geslagen en wij hebben er nu de zekerheid van dat hem zulks niet meer zal voorvallen, gezien hij waarschijnlijk volgend jaar al zal afgezwaid zijn.

Onze verontschuldigingen sturen we op volgend adres :

sn De Hondt Jos (ke)

68 / 00001

CADI - Topo

BPS - 8 - BSD

+++++
+ LOUIS VAN VELTHOVEN vanuit SOEST +
+++++

Beste vrienden,

En hier gaan we dan met ons allerlaatste briefje vanuit het verre Soest. U zult reeds weten dat ik hier nu m'n laatste week aan het slijten ben.

Nu doe ik helemaal niets meer, alleen nog maar naar de radio luisteren om te horen hoe het weer is te Gooreind ; maar ze zeggen er niets van dus het zal wel goed zijn.

Mag ik nu de ganse redactie van Goorgalm bedanken voor al hetgeen ze gedaan hebben, doen en zullen blijven doen om de dagen, de maanden en zo gans de legerdienst van de Gooreindse soldaten zo gezellig mogelijk te maken. Ik zeg echter nog geen vaarwel aan Goorgalm, dat zult U zelf wel merken als ik afgezwaid ben. (n.v.d.r.: kom maar af lowie, ge moogt nog stencils prikken ook als ge wilt).

Nu moet ge eens luisteren naar wat de Lowie nog heeft meegemaakt in z'n laatste week. (n.v.d.r.: we zijn één en al aandacht Lowie)

Het was inspectie van de majoor. Die brave vent komt bij mij en zegt :
" Soldaat, uw haar wordt lang hé man. "
Zonder dat ik er mij van bewust was , flapte ik er uit :
" ja, dat wel, maar mijne tijd hier wordt kort, hé majoor ? "
Die majoor kreeg eventjes alle kleuren van de regenboog. (n.v.d.r.:
dan moest ge geen schrik hebben Lowieke, want dan schijnt toch de zon)
Maar daarna moest hij lachen, en vroeg me hoelang ik nog moest doen.
Ik heb hem dan maar beleefd gezegd "nog acht dagen, majoor ! ".
En al goed dat hij mij geloofde, want ik ben nog altijd niet naar
de kapper (op z'n Gooreinds : " coiffeur ") geweest. (n.v.d.r.: oeff,
nou hadden we effe schrik Lowie !)

En dat zal dan alles zijn. En aangezien het zaterdag is, mijne laatste
bij het leger, moeten we er nog eens vlug van profiteren om de gezellige
douches te proberen.

Verder de beste groeten van Louis uit Soest en tot over dagen !!!

Lodewijk de crosser

Louis, nogmaals hartelijk bedankt. Werkelijk Louis , ge zijt de eerste
vaste buitenlandse correspondent die ons verlaat. We weten wel dat ge
nog steeds achter Goorgalm staat, maar vanaf het verschijnen van onze
eersteling kwan er elke maand minstens één briefje van Louis de crosser.
We hebben niet altijd geantwoord op uw brieven, maar ge zult het zelf
wel begrepen hebben dat we soms echt geen tijd hadden. Daarom Louis,
nogmaals hartelijk dank omdat ge ons bladje altijd zo goed gesteund hebt
en omdat ge ons steeds van uw biezonderste activiteiten op de hoogte ge-
houden hebt.

Louis is nu al vast er zeker thuis, u kunt hem tussendoor treffen in
Mansionstraat 18.

Ook Jaak Vissenberghs keerde terug naar z'n heimat en naar 't liefke
dat al een gans jaar op deze dag gewacht had. Jaak werd de laatste
maand in Westhoven zo opgehouden door allerlei karweitjes dat het hem
onmogelijk was om ons een afscheidsbrief te sturen. We nemen het Jaak
in het geheel niet kwalijk, immers plicht vóór alles, en nu steekt de
ganse kazerne ginds toch in een nieuw papiertje. Misschien is er volgende
keer toch nog een klein briefje ???

Jaak kunt ge vinden (als hij niet naar het lief is) in de
Gasthuisstraat 42.

Ook voor Francois Marien is er een einde aan gekomen. Coike, die gans
z'n tijd in Soest heeft doorgebracht als chauffeur kwam de laatste maand
nog voor een veertien dagen in verlof om alzo de stap van het leger terug
naar het burgerleven niet te zwaar te maken.

François kunt ge vinden (als hij toevallig niet bij "Stacyke" of bij de
"Piet " is) in de Pastoor van Hoorenbeeckstraat 11.

Goorgalm wenst Louis, Jaak en François nog veel succes in het burgerleven.

enwezijndervandeklasseendrinkenbiernetenmerkensterwijldiearneschachtenaan

ccccccccccccccccCCCCCCCCcccccccccccccccc

IN BOS EN VELD. - De koekoek geeft zijn geheimen prijs.

Geduldige onderzoekers hebben jaar na jaar de koekoek van nabij moeten bespieden om te weten te komen wat we hier zeer bondig laten volgen. Het was werkelijk niet gemakkelijk en veel vroegere waarnemingen waren onnauwkeurig of werden verkeerd geïnterpreteerd.

De koekoek legt in een seizoen ongeveer 20 eieren, zeer regelmatig met telkens één dag tussenpoos van half mei tot einde juni. Het ei is zo groot als een musseï maar veel dikker van schaal. Het is zeer veranderlijk van kleur. Gelijkenis met het waardvogelei mag als toevallig beschouwd worden: soms verbazend groot, soms totaal zoek. Veel vogels geven daar trouwens geen acht op, sommige weten een vreemd ei wel uit hun nest te werpen. Het koekoeksei weegt niet half zo zwaar als dat van de merel, terwijl de vogels nochtans even zwaar wegen. Dat laat een snel leggen toe: ongeveer acht sekonden volstaan! De koekoek legt niet in de morgenuren, zoals andere vogels, maar 's namiddags tussen 3 uur en 6 uur 30.

Eenzelfde wijfje legt bij eenzelfde waardvogelsoort en wel bij de soort waarbij het zelf opgroeide. Wanneer de koekoek een nest ziet bouwen, prikkelt hem dit tot de aanmaak van een ei, zodat hij ongeveer juist op tijd klaar is. Nooit legt hij vooraleer er minstens één ei van de waardvogel is. Vóór het leggen neemt hij een waardvogelei in de bek. Dat voorkomt dat hij bij vergissing zijn eigen ei zou wegnemen, indien hij moest wachten tot na het leggen. Ligt dus in een nest alleen maar een koekoeksei, dan betekent dit, dat er ook nog maar één waardvogelei was, dat door de koekoek werd weggenomen. Achteraf slokt de koekoek het gestolen ei in. Bij overdekte nestjes (koninkje, tjiftjaf) houdt de koekoek zich aan de voorkant van het nest vast om zijn ei in de opening te deponeren. Rolt het ei er uit, dan laat hij het liggen. Meestal is bij zulke nesten de voorkant door die operatie geschonden. Liggen in een nest twee koekoekseieren, dan komen die van twee verschillende koekoeken. De koekoek wordt tijdens het leggen weleens aangevallen door de waardvogel. Een uur of meer vóór het leggen neemt het wijfje zijn uitkijkpost in niet ver van het waardvogelnest om het geschikte ogenblik af te wachten.

De bebroedingstijd is 12-13 dagen, een halve dag korter als voor de waardvogeleieren. Na 2-3 uur is het jong al verbazend gegroeid. Het moet maar 2-3 dagen verwarmd worden, zodat de oudjes al gauw allebei samen uitsluitend voor het voeren kunnen zorgen. Het nog blinde jong gaat 10 uur na zijn geboorte over tot het uitwerpen van de eieren of jongen van de waardvogel: een inzinking op zijn rug vergemakkelijk hem dit, terwijl zijn vleugelstompjes zorgen dat de last op de rug gehouden wordt.

Uit het feit dat de koekoek ongeveer 20 eieren legt, moet men niet afleiden, dat hij evenveel waardvogelbroedsels doet verloren gaan, die anders zouden gespaard gebleven zijn. Veel koekoeksjongen komen om door kleine roofdieren. Ze ondergaan dan hetzelfde lot dat anders ook aan het waardvogelbroedsel zou overkomen zijn. Na 21 dagen is de jonge koekoek vlug. Dan wordt hij soms ook gevoerd door niet-pleegouders. In België zijn ruim 30 verschillende waardvogels bekend. De jonge koekoeken trekken weg in september gedurende de nacht en gans alleen. De oudere koekoeken waren reeds eerder naar Afrika afgereisd.

Met dit alles blijft nog de vraag open: waarom is de koekoek tot broedparasitisme gekomen? We kennen geen bevredigend antwoord. Wel willen we nog aanstippen, dat verscheidene andere vogels en zelfs enkele insekten eveneens broedparasitisme kennen.

In ons vorig nummer schreven wij: "Het aantal oplossingen gaat in stijgende lijn!" Dat kunnen wij ook dit keer schrijven, zij het slechts op het nippertje. Vorige keer kregen wij 37 oplossingen binnen, dit keer waren het er...38 !!! Van onze soldaten kregen wij ditmaal 5 inzendingen binnen waarvan 3 juiste. De burgers stuurden ons 33 oplossingen waarvan 17 juiste.

Hier gaan we dan met onze lijst, en natuurlijk beginnen wij met de soldaten. Juiste inzendingen kregen wij van:

- S.M. Ceuppens A. Kaz. Lt Coppens Kwartier Oost K. 177 Polygoon.
- S.M. De Hondt Jos 68/00001 CADI - Topo BPS - 8 - BSD
- S.M. Van Velthoven Louis 67/56095 Stalbatterij 2A SPB - 3 - BSD.

1 fout vonden wij in de oplossing van:

- S.M. Michielsens Emiel Mess Officieren 5^e Linie BPS- 1 -BSD.
- S.M. Van De Kieboom Hendrik Kaz. Cedra ABV M927 SPA Oostende.

Volgende burgers stuurden ons een juiste inzending:

- Van Den Keybus Roger, Bosduinstraat 141, Gooreind
- Hofmans Leon, Gasthuisstraat 51, Gooreind.
- Ceuppens-Herremans Louise Gasthuisstraat 13 Gooreind.
- Mevr. Frans Van Ceulen-Van Hees, Goorbosstraat 72 Gooreind.
- Ceuppens Gustaaf, Brechtsesteenweg 13 Wuustwezel.
- Jansen Louis, Kalmthoutsesteenweg 77 Wuustwezel.
- Abelshausen Karel, Oude Baan 150 Gooreind
- De Wilde L. Oude Baan 150 Gooreind.
- Mattheeussen-Ceuppens Oude Baan 42 Gooreind.
- Van Gastel Ria Bredabaan 945 Gooreind.
- Jansen Hendrik, Brechtsesteenweg 19 Gooreind.
- Zuster Pharaïldis Oude Baan 92 Gooreind.
- Zuster Ilona Abdij Vlierbeek 5 Kessel-Lo.
- Van Bergen Marianne, Pastoor Van Horenbeekstraat 25 Gooreind.
- Van Velthoven Raymond, Gasthuisstraat 39 Gooreind.
- Verbeuren Jan, Bredabaan 964 Gooreind.
- Cornelissens Karel Theo Verellenlaan 15 Gooreind.

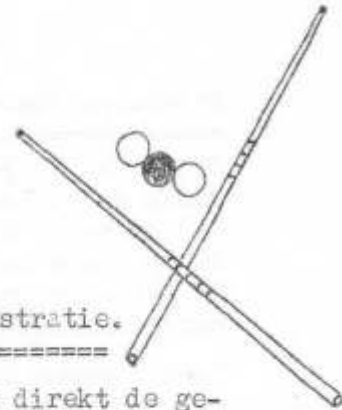
Niet helemaal juist waren de antwoorden van:

- Van Staey Raymond, Gooreindbaan 4 Post Wuustwezel. (1 f.)
- Pockelé Wilfried, Theo Verellenlaan 35 Gooreind. (1 f.)
- Michel George, Lage Baan 7 Gooreind (1 f.)
- Aernouts Juul, Bosduinstraat 63 Gooreind (1 f.)
- Verbeuren Bej, Brechtsesteenweg 21 Wuustwezel. (1 f.)
- Josaité Vica, Gemeentebosstraat 10 Gooreind. (1 f.)
- Mattheeussen Willy Bredabaan 1000 Gooreind (2 f.)
- Quirijnen- Simons Hilda, Kerkplaats 8 Gooreind. (1 f.)
- Simons Louis, Kerkplaats 20 Gooreind. (1 f.)
- Cornelissens Christiane, Emiel Verellenlaan Gooreind (2 f.)
- Nuytemans Raymond Grotstraat 90 Gooreind (3 f.)
- Koyen Marcel, Posterijstraat 54 Gooreind (2 f.)
- Van Hooydonk Karel, Oud Gooreind 30 Gooreind. (2 f.)
- Familie Gijsbrechts Grotstraat 74 Gooreind (4 f.)
- Mevr. Rosa Loopmans-Theuns, Gasthuisstraat 3 Gooreind (2 f.)
- ~~Postman~~ Jaak, Oud Gooreind 20 Gooreind. (2 f.)

In verband met de bijkomende wedstrijd kunt u aan de hand van deze lijst zelf wel zien hoe het klassement er op dit ogenblik uit ziet. Op de volgende blz. herhalen wij in het kort nog even het reglement.

sportnieuws

Zaterdag, 13/4 - Grote biljartdemonstratie.

Alhoewel de publicke opkomst aan de lage kant lag, was er toch direkt de gewenste stemming, die stelselmatig werd opgevoerd door de twee biljartvirtuozen, Tony Schrauwen en Flor De Jonghe.

De avond werd ingezet met een welkomwoord door Jean Donckers, waarna Tony Schrauwen in de bloempjes werd gezet voor zijn een week vroeger behaalde titel van kampioen van België "vrij spel". En toen begon de demonstratie.

Eerste partij onder leiding van meester Vanbrabant - vrij spel - dat gemakkelijk door Tony werd gewonnen. Hij maakte de 300 punten rond in twee beurten. Daarna kwam het kaderspel onder leiding van dokter Denissen aan de beurt, waarin Schrauwen weer eens liet zien hoe meesterlijk hij de ballen kan bedwingen en ze naar zijn hand leggen. Tony maakte dan ook deze partij die naar de 150 punten werd gespeeld, in één beurt uit.

Nu kwam het driebands spel onder leiding van de heer Schellekens. Dat was de kans voor De Jonghe om de eer te redden, wat hij dan ook op een effenaf briljante wijze deed, maar niet zonder moeite. Uiteindelijk won Flor zijn partij door de 60 punten uit te spelen in 43 beurten. Tony behaalde 57 punten. Voornamelijk deze partij werd door het sportief publiek geweldig meegeleefd en iedere speler kreeg om beurten een geweldig applaus.

Na deze drie schone matches gaf Tony Schrauwen nog een reeks fantasiestoten ten beste, die werkelijk aan het ongelooflijke grenzen. Na de laatste fantasistische stoot werd er nog langs alle kanten bis bis bis geroepen en beide spelers kregen een applaus te horen waaraan bijna geen einde kwam.

Als dank werden beide spelers nogmaals in de bloemetjes gezet en werd besloten dat het bij die ene keer niet zou blijven.

oXoXoXoXoXoXoXoXoXo

Uitslagen van liggende wipschieting v.d. club WIRO.

Op donderdag 11 april schoot Corke Janssen in Wijnegem 3 vogels.
Op Paaszaterdag 13 april schoot Jan Mariën een vliegende vogel in 's Gravenwezel.
Op donderdag 25 april schoot Louis Goetsthouwers een hoge en een zijvogel in Antwerpen, club Houwenouwentrouw.
Op zaterdag 27 april schoot Soei Van Looveren bij de rouwschieting van Jef De Weggelaar, in de Heidebloem te Polygoon, 3 vogels.

Aan al deze schutters wensen wij van harte proficiat voor hun puike prestaties, en wij willen ook diegenen niet vergeten die deze keer misschien minder sukses of onkans hadden. Troost u schutters, volgende keer is het waarschijnlijk uw beurt om de hoofdvogel te schieten !!!!!!!!!!!!!

Wat wij ook zeker moeten vermelden is dat op 12 mei a.s. in "de Wiro" het kampioenschap van de Noorderkempers doorgaat. Volgens insiders zal het machtig worden, en moest u die dag tijd hebben, dan weet ge nu waar naartoe !!!!!!!

oXoXoXoXoXoXoXoXoXo
o o o o o o o o o o o o

Vnetbalvoetbalvoetvoetbalbalbalvoetbalbalvoetvoetbalbalbalvoetbalvoetbal.

Bij de al te precieze supporters willen wij graag even een ezeltje uit ons vorig sportnieuws bij de oren trekken.

Wij schreven dat in de match tegen Wuustwezel op 10/3, Jef Brems een vrije schop tegen de onderkant van de deklat binnenschoot.

In feite was het geen onrechtstreekse vrije trap en de bal sprong terug van de deklat in de voeten van Dré Brant die binnenschoot.

Verder verkondigden wij: Marickerke - Gooreind: 0 - 1 wat 1 - 0 moet zijn. Hiermee menen wij dat ons ezeltje gewassen is.

+.+.+.+.+.+.+.+.+.+.+

7 april, Wilrijk - Gooreind, 0-0

Buiten het feit dat onze libero Van Hout reuzewerk leverde en de Wilrijkse keeper acht armen scheen te hebben, is deze evenwichtige match zonder enig verder belang voor de geschiedenis van het Gooreinds voetbal. Dus zand erover.

21 april, Gooreind - Stabroek, 4-1

Een tactische zet van onze trainer, om Louis Smeulders vooraan en Jefke Ceuppens naar achteren te roepen wierp meer dan verwachte vruchten af. Met Dré Brant en Jaak Aerts met ieder een pot en Louis Smeulders die er twee binnenlapte, steeg ons doelgemiddelde merkkelijk. De twee broodnodige puntjes bleven in Gooreind achter, en de spanning steeg ten top voor de laatste en beslissende match.

28 april, Boechout - Gooreind, 2-3

De toestand was zo dat Sparta moest verliezen tegen Wezel en dat Gooreind een puntje moest halen tegen de kampioenenploeg. Maar Sparta speelde gelijk en Gooreind... won !!!

Het begon nochtans niet rooskleurig want na drie minuten was het reeds 1-0. Op de 35ste minuut een prachtcombinatie Aerts-Brems-Brant-Smeulders en Louis zei vlam "en-volei" 1-1. Drie minuten voor de rust werd onze jongens opnieuw de adem afgesneden door een puike Boechout-aanval en 2-1 was de stand.

Na het verfrissend citroentje en de nodige morele steun speelden onze manekes windaf. Jefke Brems trapt een hoge bal, als voorzet bedoeld, maar onderschept door een gunstig windje kegelrecht met een boogje achter de beduusde Boechout-portier: 2-2. Een kwartier voor het einde had Jef zijn taak vervuld en werd, zoals overeengekomen, vervangen door Julien Franssens (= Jeen van de schipper).

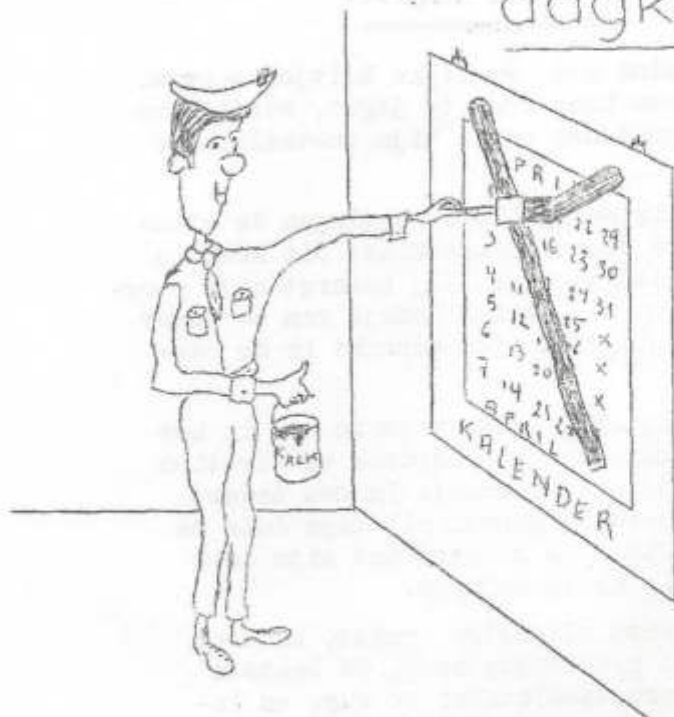
Zeven minuten voor het einde viel de beslissing. Bij het terugspelen van de Boechoutse back naar de keeper was "de witte" er als de kippen bij en scoorde de laatste, winnende goal van het seizoen. Eentje die Gooreind in tweede provinciale hield. Zo liep Boechout de eerste en enige thuisnederlaag van het seizoen op.

Sparta zal dus een testmatch moeten spelen om de derde afdaler aan te duiden.

..... en er is geen ploeg in België

- Onze kadetten spelen in de finale van het paastornooi 2-2 gelijk tegen Heibos. Volgens het reglement werd Gooreind kampioen, maar kreeg toch de beker niet. Hierover leest U meer in volgend nummer.
- Gooreind VV in samenwerking met Dino, supportersclub bouwen een KLUBHUIS naast het veld. Medewerkers gevraagd om zaterdag en zondag te komen helpen.
- Vrijdag 17 mei, teorfeest van de voetbal onder het motto "Operatie Redding".

dagklapper

Maandag, 1 april 1968.

Wegens de grote drukte in verband met onze abonnementenslag en ook wel een klein beetje wegens onze bekommernis om onze kiesplicht goed te vervullen, vergaten wij in ons vorig nummer het een en het ander (nogal veel) te vermelden.

Zo kont U nergens in ons vorig nummer lezen hoe op zaterdag 30 en zondag 31 maart onze kleuters voor hun vakes en hun moekes en voor alle vrienden hun jaarlijks kleuterfeest gaven.

Het werd een gezellig boeleke met konijntjes en kaboutertjes, paardjes en kiekjes, bootjes en touwtjes, zang, dans en een heleboel leute.

Ondanks het reusachtig sukses dat onze voorzitter behaalde bij de verkiezingsuitslagen (zo maar eventjes 7.891 voorkeurstemmen, wat één minder is dan in vorig nummer vermeld, omdat er een oplossing van het kruiswoordraadsel werd meegeteld als geldige stem) blijft onze redactie niet op haar goorgalmen rusten, maar begint met man en macht (=voorzitter) te knoeften aan het eerste nummer van de eerste jaargang.

Dinsdag, 2 april.

Vandaag worden de netjes op lijsten getypte abonnees keurig op stencil gebracht. Hoe onze brave typist ook telde en hertelde, steeds kwam hij twee abonnementen te kort. Toen onze haren grijs geworden waren van het zoeken, hebben wij de verloren dochters toch gevonden.

Het betreft hier twee deugdzame moeders die arm in arm uit de getypte lijst waren gesprongen om even een babbeltje te gaan slaan bij hun buurvrouw op de volgende bladzijde. Toen alles netjes in orde scheen liet onze brave tikker een gil en schreeuwde: "Nu is er een te veel". Onmiddellijk begon de voltallige redactie opnieuw te tellen. Toen allen met roerende eensgezindheid beweerden dat het getal wel juist was, merkte onze tikker schamper op: "Och, het was maar een laat aprilgrapje".

Als straf heeft hij dan, wegens smaad en in het ootje nemen van meer bevoegde personen, alle abonnees moeten van buiten leren van de Gooreindbaan, Mezenestje, Fazantendreef, Beukendreef en J. Jansensstraat. Het zal hem leren, de schavuiter.

Woensdag, 3 april.

=====

Aprilse grillen strelen ons aller Gooreind met heerlijke buitjes sneeuw. Vermits het weer toch te slecht is om een hond door te jagen, wordt onze sportredakteur maar naar Fons Hofkens gestuurd om er zijn voetbalkennis wat aan te scherpen.

Paniek breekt los bij de goorgalmers, als na herhaalde pogingen de stencils niet blijken te passen op de nieuwe stencileermachine. Dit keer is zuster Maria-laeta (= de blijde) de reddende engel. Zij bezorgt onze voorzitter een priknaald en kussen. Ergens in een veilig hoekje van de kamer heeft onze voorzitter dan de hele nacht door gaatjes geprikt in de kartonnetjes bovenaan de stencils.

Dit gebeurde met zoveel brio en ijver, dat bij nader toezien ook in het tafelblad de nodige gaatjes aanwezig waren (bij een herdruk van de tien geboden zal dit tafelblad als stencil gebruikt worden). In een andere hoek van de kamer zat een opgewekt redaktielid moppen uit zijn duim te zuigen om de dagklapper bij te werken. Hij zoog zo hard dat zijn duim nu in het Pats poppenspel dienst doet als klein duimpje.

In het laatste (donker) hoekje stoomde onze slaperige typist, nu eens werkend met het linker-, dan eens met het rechteroog open, de laatste berichten klaar. Om half drie was de zware taak achter de rug, en lagen de 41 stencils netjes op een hoopje, klaar om afgedraaid te worden.

Donderdag, 4 april.

=====

Een geroutineerde zuster en een spiksplinternieuwe elektrische, grijze, op een kastje staande en van een plastieken stofkapje voorziene stencileermachine in rodage, beginnen in wonderbare samenwerking de goorgalmen af te draaien, onder het waakzame (!) oog van de onderpastoor.

In den beginne weet de stencileermachine nog niet juist wat haar taak is. Daarom ook staan er op bladzijde 1, 3, 5, 7 en 9 van vorige goorgalm geen bladnummers.

Toen zuster Marie-Rachel de stencileermachine echter een hartig woordje in de inktpot had gefluisterd en een moederlijk klapje op de teller had gegeven, liep alles bijna gesmeerd. Later bleek de papierteller van dat klapje zo onder de indruk te zijn, dat hij er een "ietsje" zijn tel bij verloor.

Op slag van twaalfen was de helft van onze stencils afgedraaid en sloegen wij met de koekoek in zijn klok het deurtje dicht.

Vrijdag, 5 april.

=====

En naar afdraaien.... Dit keer zijn het de achterkanten van de bladen, die met onze pennevruchten moeten gesierd worden. Dit brengt voor ons als bijkomend werkje mee, dat de pennevruchten eerst moeten geschild worden en dat de bladen netjes terug dienen geklopt. Onze typist die er op de stencils wel eens naast durft kloppen, houdt zich dolgaarne met dit werkje bezig en zorgt ervoor dat de bladen op een (bijna) feilloze manier door de machine huppelen.

Rond tien uur wordt dan begonnen met het in mekaar steken van de spiksplinternieuwe, nog van de inkt druipende (nvdr. dichterlijke overdrijving) velletjes.

Tussendoor wordt er een fritje (of een loempia) verorberd (vandaar soms die vetvingers op bepaalde bladen).

Om 1 uur 's nachts liggen er 465 Goorgalmen, netjes geklopt en met twee pinnekens in ieders lijfje, op verzending te wachten. Alvorens met een zalig gevoel in bed te kruipen, zoiets van "wij deden het ook", houden wij nog even gezamenlijke lektuur van ons boekje. En het klinkt misschien als stoef, maar toch, wij genieten ervan (van de fouten).

Onze danscursisten gaan voor de tweede maal naar Beerse om daar hun kunsten te tonen. Denise V., vorige keer gekwetst aan het linkerpootje, neemt ditmaal revanche door op een schitterende wijze het gezelschapsspelletje van de avond te winnen.

Zaterdag, 6 april.

=====

Bij het eerste gekraai van de haan (die zich lichtjes overslapen heeft) zakt de redaktieploeg in horten en brokjes af naar de meisjesschool om de werkzaamheden te beëindigen. Verdeeld in zes ploegen van één man worden op iedere Goorgalm naam, straat en nummer van de gelukkige toekomstige eigenaars aangebracht.

Onder nieuwsgierige en niet begrijpende blikken van de kleinste peuters, die zich klaarmaken om op paasvacantie te gaan, en onder goedkeurend gemompel en liefvallige glimlachjes van de hupse jufvrouwen, die hun laatste uurtjes "kloppen", worden de Goorgalmen plechtig ingeladen in de traag voorrijdende karavaan, bestaande uit één echte auto van een spaarzaam redaktielid en één surrogaat op vier wielen, toebehorende aan en op kosten rijdende van een onwetende vader van een ander, weliswaar snuggerder redaktielid.

Samen met de Goorgalmen worden in de wagens "lopers" geduwd, die als taak hebben onze broeisels op de vlugst mogelijke en deftige manier op de aangegeven nummers te bezorgen, hetzij in de brievenbus (niet die van de buurman), tussen de klink of onder de deur, in de hand van de wachtende huisvrouw, in de hemel, op de aarde en op alle plaatsen.

Over de voetbalmatch KAJ Gooreind - KAJ Wuustwezel, door deze laatsten met 2 - 4 gewonnen, krijgt U een meer gedetailleerd verslag op onze bladzijde Jeugdnieuws.

Zondag 7 april.

=====

Zwaaiende palmtakken en liederen sieren de processie van de meisjesschool naar de kerk. Naar oudvlaams gebruik steken de boeren vandaag op de uithoecken van hun veld een gewijde palmtak, om een goede oogst te bekomen.

Onze voetballers slaagden er niet in de doelwachter van Wilrijk vandaag te verslaan. Nog een geluk dat ook de Wilrijkenaars de onze niet konden verschalken. Meteen weet U de eindcijfers van deze Wilrijk - Gooreind: 0 - 0. Een uitgebreider verslag op onze sportpagina's.

Voor Johnny Van Hal werd het een tragische zondag. Aan de Essensteenweg werd hij door een auto aangereden. Zwaargekwetst werd hij in aller ijl naar het hospitaal gevoerd. Ondertussen kregen wij reeds het geruststellend bericht dat Johnny reeds aan de beterhand is. Het geluk is voor aardige mensen, Johnny, maar wij gunnen het U van harte en wensen U een zeer spoedig herstel.

Maandag, 8 april.
=====

's Maandags na het verschijnen van ons soldatenblaadje versturen wij dit altijd naar diegenen waarvoor het in essentie in elkaar gestoken wordt. Gewoonlijk is het onze voorzitter die de zware taak, nl. de goorgalmen voor onze soldaten naar de post brengen, op zich neemt, maar ditmaal nam een ander redaktielid, weliswaar ook vermoeid, dit werkje over.

Een lieve juffrouw (of dame) begroet de bange jongen met een gulle glimlach en na wijs wikken en wegen komt hij er met veertig centiemen per boekje vanaf. Ten zeerste verbaasd over de plotse daling van de index, besluit ons bedeesd knaapje, gevangen in de blik van de lieve juffrouw, het overschot van de meegebrachte honderd frank te storten in de kas van de gekwetste en gebeten (door honden natuurlijk) postboden.

Vandaag beginnen enkele onversaagde dapperen en akrobaten aan de grote kuis in de kerk, want zoals elke woning heeft ook het huis van God zijn jaarlijkse beurt nodig.

Gewapend met kwispels en wierookvaten, met psalmtakken en wijwaterkanons trokken de vrijwilligers en huurlingen ten strijde tegen het leger spinnen, dat zich had klaargehouden om ook dit jaar het gevecht tot de laatste spin vol te houden. Maar ook deze keer was de strijd voor hen op voorhand verloren. De webben werden vanop alle mogelijke plaatsen bestookt door sluipschutters gewapend met automatische halve manen. Zelfs toen er nog slechts één oud, grijs spinnetje overbleef, dat zich ergens in de buurt van St.-Antonius had verscholen, en dat van daaruit onvermoeid riep: "Wij halen het, wij winnen", bleven de kuisers op hun hoede.

Twee uur aan een stuk werd tevergeefs naar het moedige beestje gezocht. Tot wanhoop gedreven gebruikten tenslotte de onzen de grote middelen en richtten hun smeekbeden tot St.-Antonius, zingend: "Hoc est carsus, dona nobis spinecobus" (Hier is een kaars, geef ons de spin!).

Zichtbaar ontroerd door dat grote geloof hief de heilige man zijn grote linkerteen op en fluisterde op minzame wijze: "Hier is de spin, en vraag et in 't vervolg mor oep ze goorends".

Omringd door acht rijkswachters werd het diertje in de klaarstaande celwagen gestopt en geëscorteerd door tien leden van de bereden politie naar de staatsgevangenis in Leuven gebracht. Zover kwam het echter niet want toen de escorte aan de Bredabaan moest wachten om een ossespan te laten passeren, wist het beestje door het sleutelgat te ontsnappen. Ooggetuigen vertelden later dat zij het in de richting van Wuustwezel hadden zien liften.

Dinsdag, 9 april.
=====

Wij zagen deze morgen een doodgewone koe op een heel ongewone plaats, nl. het kruispunt van de De Keyserlei en de Frankrijklei te Antwerpen.

Vermits het arme dier waarschijnlijk kleurenblind was, trok het zonder boe of ba de Frankrijklei over, dwars door het rode licht. Hierdoor kwam het echter frontaal in botsing met de gele agent van dienst die sito presto zijn geschenkenboekje en potlood nam en zei: "Dat kost U 300 frank, Madammeke".

"Beuh" zei ze en draaide haar achterste naar de wetsdienaar, "en 250 frank voor smaad aan de politie". Dit vond onze koe meer dan welletjes; met een flukse retro zwiepte zij de kepie van de agent naar St.-Anneke en zette het op een lopen. "... en 500 frank voor vluchtmisdrijf " bulderde de wetsdienaar.

De koe was ondertussen reeds op de "Victoriaplaats" aangeland, waar ze een driesterren-kontroleur in algemeen beschaafd koeterwaals vroeg: "Boubeuh, beubeuh beuh beuh beubeubeubeuh ?" (Meneer, wanneer komt de 64 ?) Hierop wees de controleur verlegen in de richting van de Boerentoren en sprak: "Ik versta geen Frans, maar een beetje achter die toren is de Schelde en daar kunt ge drinken". "Barst" ik bedoel beuh, zei de koe toen, die helemaal geen dorst had, "en ik wil al niet meer met de 64 mee; die is toch altijd te laat en volgepropt met mensen van Brasschaat".

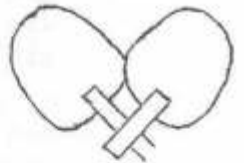
En met haar staart in een krulletje huppelde ze op de maat van de koekoekswals naar haar tante in de dierentuin.

Geen koekoekswals maar meer gewijde muziek verwerkten onze zangers en zangeressen, met of zonder naam, tijdens hun laatste repetitie voor de paasdagen. Bedoeling was de klokken te laten verschieten als deze terugkwamen, beladen met Romeinse eieren en dito snoepjes.

Woensdag, 10 april.

De ouden van dagen (wij zeggen liever, de mensen van de tweede jeugd) reden vandaag per autocar naar Itegem, waar zij een bezoek brachten aan de Fort-fabrieken. Na een interessante rondgang voelden allen hun hartje beginnen popelen, want... de bus vertrok met bestemming Zandhoven: In de 14 biltekens. Daar kwam de tweede jeugd boven. Onze oma's en opa's dansten dat de stukken in de geburen vlogen. Tussendoor werd er een pintje gepakt en een bitorhammetje gegoten en "'t was eigenlijk nog veul te vruug!" toen ze terug naar 't Gooreind vertrokken.

Ons redaktielid Jan V. werd vandaag door "iemand van het werk" uitgedaagd om een matchke ping-pong (in de volksmond ook wel eens tafeltennis genoemd) te spelen. Vijf sets dienden er gespeeld en Jan moest ze alle vijf winnen om de inzet te bemachtigen. En wat was nu die famcuze inzet ? Als Jan won kreeg hij 10 frank voor de kas van Goorgalm, als hij verloor moest hij de tegenstrever een gratis Goorgalm bezorgen. Jan zal wel op voorhand geweten hebben welk vlees hij in de ping-pong-kuip kreeg (nvdr zo roekeloos zijn geld verwedden doet Jan nu ook weer niet) maar hij knapte het karwijtje (jaja, hij deed het !!!!) op en de centjes zitten ondertussen al veilig in de Googgalmkas. Mochten er nog bijzijn die graag tien frank verliezen, kom maar op hoor. (Als Jan verliest, dan moet hij de verloren Goorgalm ook betalen. Wat dacht hij misschien wel ?)

(5) (3)

Donderdag 11 april.

Op deze Witte Donderdag trekken de klokken, op hun paasbest uitgedost naar het verre Rome. Na een ontroerend afscheid tijdens het Gloria van de plechtige avonddienst, zag onze speciale klokkenreporter toch nog even de kans om een klein interviewtje af te nemen van de grootste klok.

"Gaaf ge veel meebrengen?" vroeg onze reporter hoopvol. "Jam jam" beierde de klok "maar niet voor redaktieleden! Die hebben te veel beraadslaagd onder

de mis, dit heb ik met mijn eigen klepel gezien vanuit de toren!" Hierop barstte ons reportertje in tranen los en snikte: "Als het geen eieren zijn, breng dan tenminste mijn lief terug, want die zit ook in Pome."

Maar met persoonlijke aangelegenheden hebben klokken niets te maken en daarom vloog de grote klok, lustig klepelend alsof er niets gebeurd was, naar de eeuwige stad.

Vandaag ook kreeg onze voorzitter per post een Goorgalm thuisbezord. Verder ongewoon, vermits hij gewoonlijk een van de eersten is om een Goorgalm weg te stoppen. Bij nader onderzoek bleek het ene eindje van het kleefbandje waarop het adres stond, lekker ondergestopt met het andere einde van hetzelfde kleefbandje. Gevolg: het adres was onzichtbaar.

Na de betrokken instantie vriendschappelijk naar vijs en voeten te hebben gegeven, werd het blaadje met een nieuwe postzegel de wijde wereld ingestuurd.

Goede Vrijdag, 12 april.
=====

Op Calvarië, op Calvarië,
kruisigden zij mijn Jezus
en zij nagelden Hem aan de wrede boom.

En de hamer !

De hamer !

De hamer !

Het klonk door Jerusalems straten.

De hamer !

De hamer !

De hamer !

Het klonk door Jerusalems straten.

Jezus, mijn offerlam Jezus,
dat beeft als de nagels door zijn handen gaan,
dat beeft als de nagels door zijn voeten gaan,
die kreunt
als de speer van de Romein zijn zijde doorboort,
die kreunt
als het bloed spuit uit de wonde

O, ik huiver, ja, ik huiver,
het doet mij huiveren, huiveren,
wanneer ik eraan denk, hoe Jezus stierf,
stierf op de berg van Calvarië,
hoe Jezus stierf voor de zondaars,
zondaars - zoals gij en ik.

(uit: Laat mijn volk gaan - negerpreken)

Zaterdag, 13 april.
=====

De zangers en zangeressen van ons stilaand wereldberoemd (!) zangkoor, samen met de vijf lektoren, die U 's zondags tijdens de mis helpen in de war te geraken bij het opzeggen van de gebeden, kregen reeds vandaag een klok uit Rome op bezoek. Een ooggetuige verklaart: "Het was het kleinste klokje uit onze eigen kerk. Het bleef even heen en weer fladderen boven onze hof en liet toen een kanjer van een ei vallen. Vlak voor mijn voeten kwam het in het gras

terecht en toen ik, nog steeds verbaasd, terug naar boven keek was het klokje alweer verdwenen. Toen ik het briefje las, dat zorgvuldig aan het strikje omheen het ei gebonden was, moest ik even glimlachen. In elk geval hartelijk bedankt, lief klein klokje, en als ge nog eens in Rome komt, doe dan de groeten aan onze onderpastoor.

In de meisjesschool komen Tony Schrauwen en Flor De Jonghe vandaag een biljarddemonstratie geven. Over hun exhibitie leest U meer in ons sportnieuws.

De K.A.J. houdt vandaag een paasdropping naar St. Antonius - Brecht. Hoe ze thuis kwamen vertellen wij in ons jeugdnieuws.

Zondag 14 april.

P a s e n !!!

Aan al onze lezers en lieve lezeressen een zalig paasfeest en veel eieren.

Dat een chocoladen paasei een gunstige invloed kan uitoefenen op de stembanden hebben wij persoonlijk nooit geloofd, maar toen wij ons koor in de mis bezig hoorden, voelden wij toch even een koude rilling over onze paternoster lopen. Het was enig mooi, vonden wij, en op slag vergaven wij de slippertjes en uitschuivertjes waarmee het Sinte Cecilia-koor in het verleden onze trommelvliezen soms had doorboord.

Was ik een kieken geweest (nvdr vervulbare wens) ik had een extra ei gelegd, louter en alleen om die knappe prestatie te belonen.

Want, tussen ons gezegd en gezwezen, wij beleefden vandaag zoveel genoeg aan de zang, dat wij vergaten te vergaderen onder de mis. En zou er wel iemand zijn die ons dit kwalijk neemt?

Maandag, 15 april.

In café de (paas)klok had vandaag de traditionele paaseierenschieting plaats. De moedige kruisboogschutters die door de klokken van Rome waren vergeten, trokken hun beste pees te voorschijn en trachtten op een sportieve manier deze vergetelheid van de klokken goed te maken.

Jan Van Tiggel speelde het klaar op 8 scheuten, 8 rozen te schieten, wat hem een maximum opleverde van 200 punten, en meteen een oververdiende eerste plaats met de daaraan verbonden kippenprodukten. Tweede werd Marcel De Meester.

Alhoewel er ook in Brecht een jaarmarkt is, vonden enkele jonge dorpsgenoten niets beter dan naar Westerlo te rijden. De jaarmarkt was er wellicht zeer goed en duurde dan ook tot in de late uurtjes. Bij het uitrijden van "Westel" (plaatselijke benaming) wordt hun auto echter vooraan gegrepen door een andere, die althans volgens Jaak V., volledig in fout was. Het resultaat was eerder naar de roestige kant: gelukkig geen gekwetsen, maar wel twee wrakken, "peer totals". Voor J.V. en z'n bondgenoten zat er dan ook niets anders op dan maar per taxi naar huis te komen.

Reactie van J.V.'s moeder: nu weet ik waar hij altijd zit; moet hij het zover gaan zoeken ook!

Dinsdag, 16 april.

=====

Op initiatief van de Vrouwengilde en Boerinnengilde ontstond een tijd geleden op ons aller Gooreind het "Kinderheil", vereniging zonder winstgevend doel, waartoe de jonge en andere moeders zich gratis kunnen wenden met hun peuters van nul tot 3 jaar, voor praktische raadgevingen en daadwerkelijke hulp.

Dinsdag om de veertien dagen kunnen onze moeders met hun jongste telgen naar de meisjesschool wandelen; niet om hun pagadders te leren lezen of te schrijven, maar wel om ze eens te laten zien aan "meneer dokter" of de verpleegster.

Een lofwaardig initiatief waarbij wij wel even mogen stilstaan.

Woensdag, 17 april.

=====

Uit een recente enquête, in België gehouden, waaraan een van onze redactieleden (naar hij tenminste zelf beweert) meewerkte, leren wij hetvolgende :

- 87 % van onze gezinnen bezit een radio
- 64 % zijn de gelukkige eigenaars van een T.V.
- 61 % beschikken over een wasmachine (automatische niet inbegrepen)
- 57 % kunnen hun vloeren en tapijten proper maken met hun eigen stofzuiger
- 45 % (en dus gebuisd) bezit een koelkast
- 32 % (en dus nog meer gebuisd) huppelt rond met een draagbare radio

Bij de kleinere elektrische huishoudtoestellen komt het als volgt uit de bus :

- 92 % kan elektrisch strijken
- 72 % zet op dezelfde manier koffie
- 53 % bezit een mixer
- al de anderen zijn natuurlijk ook gebuisd

Om volledig te zijn willen wij nog vermelden dat het onderzoek werd gedaan in 5.700 gezinnen. (waarvan 95 % een abonnement op Goorgalm bleek te bezitten. Dus boven alle elektrische toestellen uit steekt toch nog altijd ons soldatenblad !!!)

Donderdag, 18 april.

=====

Vanavond komt de heer Van Tandeloo, ondervoorzitter van het Verbond van Verenigingen voor Onderlinge Bedrijfshulp, onze boeren voorlichten over "onderlinge bedrijfshulp". Onnodig te zeggen dat er een massa toehoorders waren om te vernemen hoe boer sus, met het paard van jan en de wagen van jef, het hooi van lowie binnen in de schuur van peer kan krijgen.

Na de vergadering werden er enige mogelijkheden onderzocht om de gesproken palabertjes in daad om te zetten. Zo werden bijvoorbeeld schikkingen getroffen om in geval van ziekte mekaar voort te helpen. En als de boer eens op reis wou, waarom eigenlijk niet, zouden anderen inspringen.

Wij veranderen de wereld en beginnen met ons zelf.

Vrijdag, 19 april.

=====

Aan het Albertdok te Antwerpen waar zich de ene diepvriesinstallatie (voor vlees en boter) naast de andere bevindt heeft het parket van Gent vandaag 1200 kilogram erts, waarvan de radio-actieve straling boven de toegelaten

normen steeg, in beslag genomen. Het goedje zag er uit als (radio-aktieve) kasseistenen en was verpakt deels in plastieken zakken, deels in kisten. Gelukkige eigenaar van het spul was een Zuid-Amerikaan, die er echter niet vanaf geraakte en dan maar niet beter vond dan het te laten liggen. Gemakkelijk gevonden, zouden wij zeggen.

In verband met deze vondst heeft de voltallige Goorgalm-redactie eenparig het plan goedgekeurd in het vervolg iedere avond een wandeling langs de dokken te maken om te zien of er toevallig geen Noord-Amerikaanse multi-miljonair een lading dollarbiljetten waar hij niet vanaf geraakte, heeft laten liggen. Niet dat wij ze zouden oprapen, maar 't is alleen een kwestie van besmetting voor de Antwerpse havenpolitiek.

Zaterdag, 20 april.

=====

Twee van onze beste redactieleden wagen vandaag in Wuustwezel hun kans in het danskampioenschap, georganiseerd door het Davidfonds. Een half jaar lang hadden zij gedwee de plaatselijke danscursus gevolgd (samen met het plaatselijk lief).

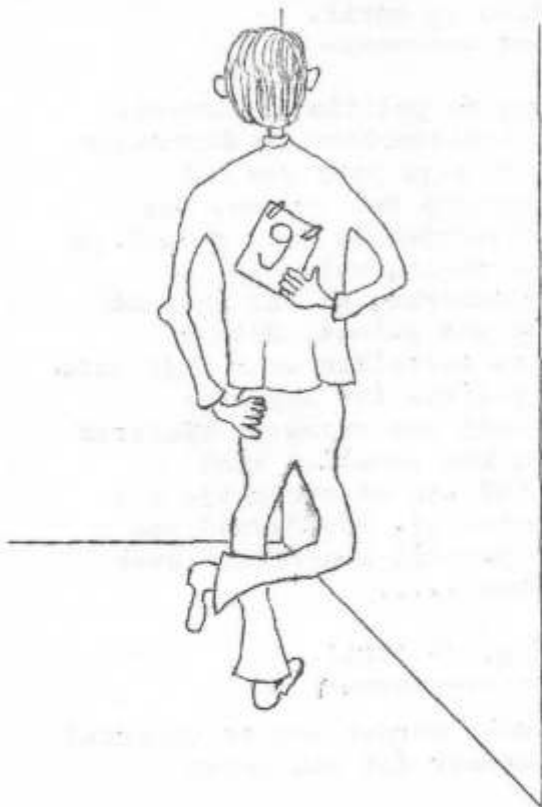
Onze voorzitter was natuurlijk ook aanwezig om zijn troetelkindjes in geval van nood te voorzien van een versnaperinkje (=pil). Verder dan een intense massage van kuit- en beenspieren hoefde hij echter niet te gaan.

Beide redactieleden kwamen door de kwartfinale, maar hierin had het jongste redactielid zo stuntelig gedanst, dat een jonge hengst er verliefd op zou worden. De jury dacht eerst aan een late aprilgrap, maar toen zij het scheef opgehangen wedstrijdnummer zagen ondervonden zij dat het trieste werkelijkheid was, en dat dat lummeltje met zijn gemis aan oefening en gebrek aan klasse nooit hoge danstoppen zou scheren.

Na de zifting van het kaf trokken de besten naar de halve finale, ten slotte de allerbesten (waaronder het oudste redactielid) naar de finale.

Wat hierin gebeurde is werkelijk jammer. Door een onvoorzienne onstandigheid trapte onze favoriet tijdens de Engelse wals op zijn losgeraakte linkerventer, struikelde even en verloor hierdoor de eertse plaats, die zeker niemand hem had kunnen afnemen. Door een wilsbeschikking van het noodlot geraakte tijdens de quick-step ook de rechterveter los, waarop onze held een slippertje maakte. Hierdoor moest ook de tweede eraan geloven. Zo kreeg ons oudste redactielid een eervolle en oververdiende derde plaats en beker toegewezen met speciale felicitaties van de jury die opmerkte: "Met mocassins was U zeker kampioen geworden". De echte uitslag is de volgende:

1. Willy Postelmans (abonement op Goorgalm) met Suzanne Matheecussen
 2. de heer en mevrouw Louis Joosen
 3. ons redactielid met An Jansen
- Zoals de aandachtige lezer al bemerkt heeft, is ook hier Goorgalm weer flink vertegenwoordigd.

Zondag, 21 april.

=====

Rustdag, maar niet voor de sportlui.

Gooreind haalt twee broodnodige puntjes tegen stabroek. Dat het Gooreindse kanon vandaag met goed kruid geladen was bewijst U de uitslag :
4 - 1 voor de besten.

Op wielergebied stippen wij aan dat de heer Van Looy nog eens even de keizeilijke bloemetjes heeft buitengezet in de Wanlse Pijl. In de aanval vanaf de eerste kilometers, waakzaam bij iedere ontsnapping, stond er werkelijk geen maat op de Keizer, die de enige klassieke weg-rit die hij nog niet had gewonnen vandaag op zijn meer dan gevuld palmares bijschreef. De tegenstaanders van Van Looy zullen zich misschien kwaad afvragen waarom ik nu juist "die" wel en hun favoriet niet vermeld wanneer die een grote overwinning behaalt. Wel, als jullie favoriet op 34 - jarige leeftijd (Rik Van Looy is geboren de 20 december 1933) ook nog zulke krachtpatserij uithaalt dan schrijven wij een verslag in kleurtjes. Afgesproken ?

Maandag, 22 april.

=====

Een maandag zoals alle andere zouden we zeggen. Moei, eenzaam trekken de sukkelaars naar hun werk. De gelukkigen (=studenten) mogen wéér al naar school.

Op een Gooreinds auto-kerkhof bemerkten we met slaperige ogen een nog zo mooie Opel. Erger was wel dat hij vooraan gans ineenzat. Na een uitgebreid onderzoek bleek dat voor enkele dagen de heer Frans C. (uit de Eikendreef) z'n vrouwke Maria K. heeft willen leren rijden. Wij begrijpen het al Frans, ze wist het weer beter zeker ??

Dinsdag, 23 april.

=====

Een achtbare burger van Gooreind krijgt vandaag de politie op bezoek. De man werd door de arm der wet verplicht een kruisverhoor te doorstaan en dat juist op het tijdstip waarop hij normaal zijn patatjes met bloemkolen en biefsteak naar binnen speelt. Volgens een proces, dat de politieagenten bijhadden, was onze brave huisvader de (on) gelukkige bezitter van een witte auto met bepaalde nummerplaat, welke op 13 april te Brugge door een boswachter werd opgemerkt, en van waaruit na zonsondergang met een jachtgeweer een schot was gelost. Totaal de kluts kwijt wist de arme man eerst niet te vertellen waar zijn auto op dat bepaalde tijdstip geweest was, wat de politie tot nog meer achterdocht aanzette. Ten einde raad werd de hulp van vrouw en kinderen ingeroepen, en na een halfuurtje intens zoeken kon zoonlief zich herinneren, dat hij op dat tijdstip met het lief een avondtochtje aan 't maken geweest was. Aarzelend dropen de agenten af. Hoofdschuddend begon vader zijn patatjes te eten en zoonlief praatte honderduit over "wat geluk dat hij met de auto bij het lief was

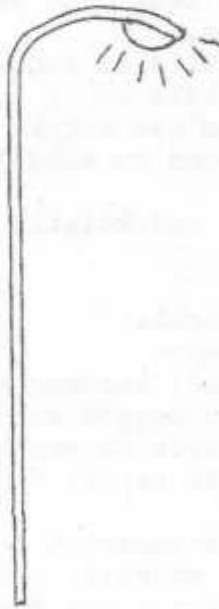
Woensdag, 24 april.

=====

Met het oog op het naderende toeristische seizoen worden ook te Gooreind de nodige schikking getroffen. Zo zien we ondermeer dat een groep

deskundigen (= twee stuks) reeds verschillende dagen bezig is met het schrobben en schuren van de vroegere inritpalen van het " kasteel van Koch " (Kochdreef). Deze palen blinken nu al zoals het Antwerpse stadhuis pas na zijn grote kuis.

Ook worden de wandellanen zoals de Bosduinstraat, de Gasthuisstraat en de Theo Verellenlaan door de gemeentediensten weer netjes in orde gebracht.

Om diegenen te helpen die in de late uurtjes nog op de baan zijn, worden alle lampen aan de Bredabaan vervangen. Kapot of niet, ze moeten er allemaal uit en worden vervangen door fonkelnieuwe. Of er nog over zullen blijven voor " 't klein steenweggeske " is nog niet geweten, maar daar zijn ze het toch al lang gewoon zonder licht.

Vandaag worden er twee zeer belangrijke voetbalwedstrijden gespeeld. Op T.V. zagen wij hoe Real Madrid door Manchester United gewoon overspeeld werd. De einduitslag Manchester-Real 1-0. Het enige doelpunt van de wedstrijd werd gescoord door Best op de 35ste minuut. De andere wedstrijd was Rusland-België, en ook hier waren de eindcijfers 1 - 0. Het enige doelpunt hier werd gescoord op de 90 ste minuut. Na het doelpunt floot de scheidsrechter het einde van de match.

Donderdag, 25 april.

=====

Het kan wel iedereen overkomen (en ons overkomt het dikwijls). U hebt het al geraden : iedereen kan zich eens overslapen. Willy Carvers deze morgen ook, en om nog tijdig op school te zijn en omdat z'n eigen bromfiets defect is, springt hij vlug op z'n broer's bromfiets. Om vijf uur, bij het naar huis komen, wordt Willy verrast door een auto, en met lichte hersenschudding en vleeswonden over het ganse lichaam wordt hij in een kliniek opgenomen. Vermelden we tenslotte nog even dat vader Carvers eerst naar de kliniek te Essen gestuurd werd, vandaar naar Kalnouthout, om tenslotte te belanden in de St Jozefkliniek te Brasschaat. Wij van onze kant wensen Willy een spoedig herstel, en aan broer Ludo vragen we voor één keertje eens niet boos te zijn.

Vrijdag, 26 april.

=====

Vandaag repeteren de leerlingen van de danscursus, bij Jos Gabriels thuis. Waarom ? zult u zich afvragen. Wel, heel in kort gaan zij op bezoek bij hun dansleraar in Oudenbosch, en het spreekt vanzelf dat zij daar bij het dansen geen malle figuur willen slagen. Wij hopen dat zij in forne zullen blijven tot de dag van de grote wedstrijd.

Eén van onze redactieleden meent het vandaag beter te weten dan zijn lief. Blijkbaar vond hij zijn koppeke goed genoeg om het haar dat erop staat eens te laten bijknippen in een speciale zaak te Antwerpen. Overtuigd dat hij als een schone jongen zou terugkomen, stapte hij, zonder aan zijn financiële onmacht te denken, bij de coiffeur binnen. Slechts één van de knippers bleek de Vlaamse taal machtig te zijn en deze kwan dan ook op ons redactielidje, dat zich bang begon te voelen, af.

"Knippen meneer ?", vroeg de man. "Ja a.u.b.". Toen de man begon te knippen, begon ons redaktielidje zich weer gerust te voelen. Meer zelfs, gelijk het met vele kleine jongetjes het geval is, hij bleek na vijf minuten niet meer in staat te zijn om nog stil te zitten. Toen hij zich op een gegeven moment omdraaide om naar één van de coiffeuses te kijken, gebeurde het. Het scheermes, dat de knipper nog met een force beweging trachtte weg te trekken sneed een stuk haar van boven het oor weg, het gleed rakelings langs het oor, en kerfde tenslotte even achter het oor in ons redaktielidje's bloedeigen vlees. En het bloed vloeiده ... Wenend betaalde ons redaktielid de rekening (150 frankskens), en toen holde hij de deur uit. De hele nacht heeft hij dan thuis nog liggen jammeren, tot zijn moeder hem met enkele kletse tegen de oren duidelijk maakte dat het tijd werd om eindelijk eens een flinke jongen te worden. Wij van onze kant zijn er zeker van dat er weeral een redaktielid een ietsje slimmer geworden is !!!!

Zaterdag, 27 april.

=====

Onder het motto " En samen is het goed " hield de K.L.J. vandaag een " denderende avond " om het met de eigenste woorden te zeggen van onze lijder- reporter. Om geen afbreuk te doen aan deze groots opgezette avond, door een vervalste berichtgeving, laten wij onze reporter zelf aan het woord in de rubriek jeugdnieuws.

Nu we toch wat centjes in kas hebben, besloten we onze aankopen een klein beetje in het groot te doen. Zo trokken heden de heer voorzitter met zijn persoonlijke chauffeur naar Bonheiden bij Mechelen, alwaar Sus Vorselmans (broer van berucht en door voorzitter zeer gevreesd redactielid) de onderpastoorlijke plak zwaait over de Bonheidense schaapkes. Sus heeft bovendien zijn sporen al meer dan verdiend bij het uitgeven van het plaatselijk Milac-blad "Leidegalm". Als onderpastoor gelukt hij er bovendien merkwaardig in af te pingelen bij de aankoop van stencilbladeren. Hij koopt deze spulletjes per honderdduizend en wij profiteren een beetje mee van de koek.

Zo stopten wij ons wagentje vol met 30.000 bladeren en keerden zelfvoldaan met het goede koopje dat we verricht hadden terug naar het dorp onze jeugd. Wel te vermelden is dat de volgeladen auto merkwaardige neigingen vertoonde tot vertragen en sputteren, telkens een helling werd opgereden of een minirok in het vizier van onze geachte voorzitter kwam. Onder het voorwendsel dat hij zich onwel voelde, werd even gepauzeerd met open ramen en pas verder gereden toen het onweer voorbij was getrokken en onze voorzitter telkens op zeer muzikale fluittoon zijn genoed had gelucht.

Als geruststellend bericht vermelden we de thuiskomst van Wil Carvers die na het ongeval al goed op weg is om terug de oude te worden.

Zondag, 28 april.

=====

Een kraaiende Torenhaan ziet, bij het maken van zijn 's zondags toilet twee afgeleefde, voortstrompelde, uitgesloofde wrakken, arm in arm over het kerkplein zwalpen, hevige pogingen makende om met de vrijgebleven andere arm het evenwicht te bewaren.

Het betreft hier de "heren" R.C. en P.v.B.v.d.M. die gisteren hun beste beentje hadden voorgezet (n.v.d.r.: strompelden zij daarom zo hard van-

morgen ?) op de K.L.J. - avond.

Als goede kristenen en als besluit van het feest vonden zij niet beter dan de avond van gisteren te besluiten met de vroegmis van vandaag. Na deze festiviteiten kropen zij in hun beddebakske en sloepen als rezen varkens.

Gooreind VV speelde vandaag wel geen kampioen maar klopte de leidersploeg toch op eigen veld en ... behoudt zijn plaats in tweede provinciale. Over de heldendaden van deze beslissende match verneemt U meer op de traditionele sportpagina.

Maandag, 29 april.

=====

Op het Kerkplein lag er vandaag weer een hele hoop versplinterd glas, afkomstig van een botsing tussen de auto van Louis Feyen en deze buitendorpse, niet nader gekende dame.

Wie in fout is weten wij niet, maar onze Gooreindenaar zit toch weeral met een ingedeukte linkerkant.

Slecht einde van de maand zouden wij zeggen.

Dinsdag, 30 april.

=====

De maand is voorbij, de centen zitten weeral op zak en alle moeders met een brave zoon en alle vrouwen met een brave man zijn weeral content.

Ook ons redaktielid J.V. is tevreden, niet omwille van de centen, maar wel omdat hij door ons gerust gelaten wordt. Het schijnt en men zegt dat Jan examens heeft. Het enige punt waar over te redetwisten valt zijn de vakken waarover Jan examen moet afleggen. Hijzelf beweert dat analytische scheikunde zijn doodoener is, maar uit welingelichte bron vernamen wij dat Jan in Wuustwezel nog een ander stokpaardje heeft. Waarschijnlijk gaat hij daaron altijd privé (???) lessen nemen in anatomische vrijkunde en is hij nooit te bereiken door de Goorgalm-redactie.

Wij hebben er niets op tegen hoor, Jan, maar tracht nu volgende maand eens een serieuzere uitvlucht te vinden dan examens.

Woensdag, 1 mei.

=====

Sorry waarde lezer, dit is volgende keer.....

hahahahahahahahoeioeioeioeioeioebuikpijnioeioeioeioeioeahahahahahahahah

Wij gedenken deze maand vooral :

op 1 mei : Alois Loopmans te Antwerpen - Luchtbal zal er zijn 20 ste verjaardag vieren.

op 31 mei: Vanden Kieboom Hendrik aan boord van M 927 SPA zal er zijn 19 de verjaardag vieren.

op 26 mei : Simons Jozef te Arolsen zal er zijn 19 de verjaardag vieren.

Goorgalm wenst aan deze drie kornuiten een hartelijke verjaardag, een nachtvergunning , en natuurlijk ook wat bier.....

hopsasa hip hip hoeraaaaaaa

1234567890123456789012345678901234567890

KADO !!!!!!!!!!!!! KADO !!!!!!!!!!!!! KADO !!!!!!!!!!!!! KADO !!!!!!!!!!!!!

Van de "baas" van een van onze redactieleden kregen wij vorige maand een hele doos stencils kado, waarvoor wij hem (en ons redactielid, dat er in slaagde ze los te krijgen) hartelijk bedanken. Nu bleek echter reeds vorige maal dat de stencils niet op de nieuwe machine passen. En, zoals U al wel elders in dit nummer gelezen hebt (tenzij u van achter naar voor begint) zijn wij verplicht van gaatjes bij te prikken zodanig dat het wel marsjeert. Hiervoor hebben wij echter een helseboel gerief nodig zoals u zich wel zult herinneren van de bewaarschool. Zuster Maria Anantia was daarom zo vriendelijk ons vier priksnaalden en -kussens ter beschikking te stellen, en wij "mogen ze houden". Zééééééér hartelijk bedankt zuster !!!!

LEIDERS, VOORZITTERS, DIREKTEURS, EN VOORAL SEKRETARISSEN VAN ALLE GOOREINDSE VERENIGINGEN, DIT IS VOOR U !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Als 's avonds onze redactieleden na een zware dagtaak met hun fiets (zie "vraag het aan oompje") voorbij de parochiezaal komen, zien ze daar altijd licht branden. Aan de hand van het aantal verslagen dat wij op onze redactie binnen krijgen zouden er daar slechts enkele vergaderingen per maand zijn. Mogen wij u daarom vriendelijk verzoecken ons zoveel mogelijk van al uw aktiviteiten op de hoogte te brengen, en als het kan, er een klein verslag van bij een van ons af te geven.

GAAT U OP REIS ???????????

Het lief van een van onze redactieleden ging reeds in de paasvakantie, en zij was zo vriendelijk om vanuit Rome een kaartje naar onze voorzitter te sturen met natuurlijk ook de beste groeten voor de andere redactieleden. Van harte bedankt daarvoor Cecil, en wij hopen dat ALLE lezers van Goorgalm dit goede voorbeeld zullen volgen als zij tijdens de zomermaanden een reisje maken. Als u bezig bent met kaartjes te sturen naar vrienden, familieleden en kennissen, stuur er dan ook sentje naar een van onze redactieleden, wij zouden dat zeer sympatisch vinden.

HEBT U SUGGESTIES voor een of ander artikel, STUUR ZE ONS, wij zijn graag bereid er in de mate van het mogelijke rekening mee te houden.

HEBT U plezierige, belachelijke of serieuze vragen, ons oompje ZAL er op antwoorden !!!!!!!

MOBILITEITEN in verband met het leger worden deskundig behandeld in ons TECHNISCH HOEKJE !!!!!!!

ONZE REDAKTIE !!!!! ONZE REDAKTIE !!!!! ONZE REDAKTIE !!!!!

Charel Janssen, Oud Gooreind 12
Jan Vorsselmans, Noordheuvel 9
Eddy Pourbaix, Bredabaan 942
Piet Van Looveren, Bosduinstraat 71
Toon Verbeuren, Gasthuisstraat 6
René en Jos Cox, Oud Gooreind 10
E.H. Onderpastoor, Pastorij

Ondanks al onze pogingen om het aantal bladzijden tot 30 te beperken is dit weeral een maximum geworden. Goorgalm geeft u WAAR VOOR UW GELD !!!
